

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 30. marts 1989 af Aktieselskabet BASF mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 103/89)

(89/C 182/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. marts 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Aktieselskabet BASF, Carl-Bosch-Straße 38, D-6700 Ludwigshafen, ved advokaterne dr. Ferdinand Hermanns og Karl Kaiser, Hildengundisallee 44, D-4005 Meerbusch 1, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Jacques Loesch & Wolter, 8, rue Zithe, L-2920 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning 89/191/EØF af 21. december 1988, meddelt den 3. februar 1989, om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.866 — LdPE) (*) annulleres.

2. Subsidiært

Den bøde, som ifølge artikel 3 i beslutningen er pålagt sagsøgeren, ophæves eller nedsættes.

3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Overtrædelse af væsentlige formforskrifter:

— Væsentlige dele af klagepunkterne var ikke affattet på sagsøgerens sprog (overtrædelse af artikel 3 i Rådets forordning nr. 1).

— Høringsprotokollatet er kun delvist affattet på sagsøgerens sprog (overtrædelse af artikel 3 i Rådets forordning nr. 1).

Høringsprotokollatet, som sagsøgeren har fået tilsendt, er ikke fuldstændigt, da de deri nævnte bilag ikke blev fremsendt og derfor ikke er blevet godkendt (overtrædelse af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 99/63/EØF).

— Kommissionen har i strid med en af den selv opstillede grundsætning nægtet sagsøgeren fuld aktindsigt, skønt de øvrige virksomheder havde givet afkald på beskyttelsen af forretningshemmeligheder i henhold til artikel 20 (overtrædelse af princippet om ret til kontradiktion).

— Sagsøgte har for sent inddraget belastende og afkræftende bevismateriale (overtrædelse af artikel 4 og artikel 3 i forordning nr. 99/63/EØF).

— Sagsøgte har meddelt sagsøgeren en beslutning, der ikke svarer til den tekst, som forelå for sagsøgte på det tidspunkt, da beslutningen blev truffet den 21. eller 22. december 1988 (overtrædelse af artikel 190 i EØF-Traktaten).

Overtrædelse af Traktaten:

— Sagsøgte har undladt at undersøge markedsforholdene i den periode, hvor de påståede overtrædelser fandt sted (overtrædelse af artikel 190 i EØF-Traktaten på grund af utilstrækkelig begrundelse).

— Sagsøgte kan ikke ved hjælp af de fremlagte bevismidler føre bevis for, at artikel 85, stk. 1, i EØF-Traktaten er overtrådt. Derfor pålægger den sagsøgeren og de andre berørte virksomheder at føre exculpationsbevis (overtrædelse af princippet »in dubio pro reo«).

— Sagsøgte har overtrådt artikel 14, stk. 3, og artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, idet det bevismateriale, der forelå allerede i forbindelse med polypropylenproceduren, er blevet brugt til indledning af og bevisførelse i den foreliggende procedure.

— Påtale af tildragelser i det mindste fra før december 1978 indebærer en overtrædelse af artikel 1, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2988/74 af 26. november 1974; da samtlige undersøgelses- og påtalehandlinger er retsstridige på grund af overtrædelse af Rådets forordning nr. 17, er der sket en overtrædelse af retsgrundsætningen om påtaleforældelse også med hensyn til påståede overtrædelser, der skulle være sket efter december 1978.

— De af sagsøgte til påvisning af påståede overtrædelser af kartelreglerne fremlagte dokumenter og overvejelser kan ikke bære de slutninger, som sagsøgte har draget.

— Der er ikke ført bevis for, at virksomhederne har aftalt en helhedsplan.

— Formålet med producentmøderne er ikke påvist; især er der ikke ført bevis for, at de fremlagte dokumenter vedrørende helhedsplanen nogensinde har været behandlet på et producentmøde.

— En gennemgang af interne dokumenter fra de berørte virksomheder har vist,

(*) EFT nr. L 74 af 17. 3. 1989, s. 21.

- at de deri beskrevne bestræbelser for at forhøje priserne var resultatet af autonome virksomhedsbeslutninger og ikke en følge af en aftale eller samordnet praksis
- at de ikke indeholder henvisninger til en aftale om kvoter og anvendelse af kompensationsordninger
- at der ikke findes holdepunkter for at undersøge salg på de nationale markeder.
- De dokumenter, der er fundet hos de berørte producenter, viser snarere tydeligt, at markedsforholdene var præget af skarp konkurrence og høje tab.
- Ingen af de af sagsøgte fremlagte dokumenter giver grundlag for at drage den slutning, at sagsøgeren på nogen som helst måde har deltaget i en ulovlig kartelaftale eller samordnet praksis. Sagsøgte har ikke holdepunkter for at antage,
 - at sagsøgerens firmanavn med dennes viden og vilje er blevet anført i de fremlagte dokumenter
 - at sagsøgeren havde kendskab til disse dokumenter
 - at sagsøgeren var enig i dokumenternes indhold og har ladet forstå, at man ville indrette sin adfærd på markedet herefter.
- Sagsøgte har ingen afgørende beviser for varigheden af de påståede overtrædelser; overtrædelsens formodede varighed er fastlåst, selv om sagsøgte efter egen oplysning var i tvivl.
- Sagsøgtes retsopfattelse i forbindelse med afgrænsningen mellem aftale og samordnet praksis kan ikke accepteres; der stilles andre krav til beviserne for samordnet praksis end for en aftale.
- Sagsøgte har undladt at fastslå, at de faktiske forudsætninger for forsæt eller uagtsomhed fra sagsøgerens side er til stede (overtrædelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 17).

Magtfordrejning

Sagsøgte har undladt at fastslå, om de påståede aftaler eller samordnet praksis har haft virkninger for markedet, samt hvad disse virkninger skulle have været. Selv om sagsøgeren havde deltaget i ulovlige aftaler eller samordnet praksis, er størrelsen af den pålagte bøde kun berettiget, såfremt der kan påvises socialt skadelige virkninger.

Sag anlagt den 10. april 1989 af Monsanto Company mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 114/89)

(89/C 182/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. april 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Monsanto Company, City of Wilmington, County of New Castle, State of Delaware, USA, ved advokaterne Clive Stanbrook QC og John Ratliff, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Stanbrook & Hooper, 3, rue Thomas Edison.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning 89/191/EØF af 21. december 1988 vedrørende en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.866 — LdPE) (*) annulleres i medfør af EØF-Traktatens artikler 173 og 174.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den anfægtede beslutning er helt uberettiget efter de beviser, der foreligger. Den er ikke baseret på beviser for Monsanto's handelspolitik eller prispolitik, og ikke engang baseret på beviser for Monsanto's adfærd på LdPE-markedet.

Med hensyn til de dokumenter, Kommissionen har fremlagt, er der ikke bevis for, at Monsanto eller nogen af selskabets ansatte vidste noget om dem, før sagen blev indledt ca. otte år senere. For så vidt som dokumenterne overhovedet giver udtryk for noget, viser de, at Monsanto ikke deltog i nogen samordnet praksis.

Det eneste bevis Kommissionen har, er det vidnesbyrd, der er aflagt af to af beslutningens andre adressater, og som går ud på, at Monsanto deltog i nogle af de britiske producenters møder indtil 1980. Selv om der er bevis for, at ICI ved nogle af disse møder røbede, hvordan det fastsatte sine priser, har Kommissionen ikke ført bevis for, at ICI gjorde det ved et af de møder, Monsanto deltog i.

Selv om Kommissionen kunne påvise en sådan forbindelse, er det ganske vist vanskeligt at se, hvordan det kan hjælpe dem, eftersom det fremgår af beviserne, at ICI's priser i alle tilfælde var frit tilgængelige i pressen.

(*) EFT nr. L 74 af 17. 3. 1989, s. 21.